

עפ"ג 21272/10/14 - מדינת ישראל נגד סאגד נג'אר (עציר)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 21272-10-14 מדינת ישראל נ' נג'אר(עציר)
תיק חיצוני: 0-2120-20140-2219

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר - אב"ד כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ כב' השופטת מרים סוקולוב
מעוררים
נגד
משיבים
פסק דין
מדינת ישראל
סאגד נג'אר (עציר)

המשיב שבפנינו הודה בעבירות המיוחסות לו ב- 3 כתבי אישום.

1. המסכת העובדתית החמורה ביותר - מצויה בכתב האישום הראשון (ת"פ 14193-03-14, להלן: "כתב האישום הראשון") המתעד את מעשיו של המשיב בתאריך 14.03.14 כדלקמן:

המשיב, ביחד עם אחר, התפרץ לרכב שחנה ברמת גן בכוונה לגנובו. הפריצה נעשתה בוונדליזם תוך הריסת הרכב. המשיב וחברו ניסרו את מוט ההילוכים, הכניסו במקומו מוט אחר, ולאחר מכן חיברו את חוטי הרכב ונסעו מן המקום. בהמשך פירקו את חלקי הרכב.

עם הרכב הגנוב הנ"ל נהג המשיב עד למקום שבו חנה רכב אחר. הרכב הנוסף זכה אף הוא לאותו "טיפול". המשיב חיבל במנעול דלת הרכב ונכנס לתוך הרכב הנוסף, בעוד חברו לביצוע העבירות מניע את הרכב הראשון ודוחף באמצעותו את הרכב השני אל הכביש.

גם הפעם נגרם נזק לרכב השני - השניים שברו את מנעול תא המטען ופגעו בחלקים נוספים ברכב. בכך לא הסתיים האירוע - עד ראייה שהבחין במתרחש הזעיק משטרה, המשטרה הגיעה למקום והתפתח מרדף שבמהלכו לא ציית המשיב להוראות שוטר, נסע במהירות גבוהה, נגד כיוון התנועה ללא רישיון, ללא ביטוח - נראה שלא נגזים אם נאמר כי המשיב עבר על כל לאו אפשרי בתחום התעבורה בדרך נהיגתו, וסיכן עוברי אורח. הסיכון לא היה תיאורטי, המשיב פגע ברכב נוסף, ובסופו של דבר נמלט רגלית תוך התעלמות מהוראות שוטר שהורה לו לעצור.

בכלי הרכב הראשון אותו גנב המשיב ברכב נתפס גם רכוש החשוד כגנוב, וכן ציוד רב המצביע על מקצוענות בתחום הפריצה. כתב האישום מונה פריטים רבים ושונים המהווים ציוד מקצועי לפריצה. רק על דרך ההדגמה: מסוריות מתכת, מברג "פיליפס", מפתח צינורות וכלים נוספים. את כל העבירות ביצע המשיב תוך שהיה בלתי חוקית בארץ.

2. לאחר שהודה בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום שבתיק זה, צירף המשיב שני תיקים נוספים (ת"פ

41990-05-13, ת"פ 6262-07-14). כל אחד משני התיקים אוחד שני אישומים המתעדים אירועים ועבירות דומות לאלה שפורטו לעיל.

3. בת"פ 41990-05-13, להלן: "**כתב האישום השני**", מדובר בכך שהמשיב לא ציית להוראות השוטרים שהורו לו לעצור ולגשת לניידת ונמלט מהמקום. כך גם באישום השני באותו כתב אישום מדובר בכך שהמשיב לא ציית להוראות שוטרים שהבחינו בו מסתתר מאחורי שיח ומבנה, המשיב מידיו כלי פריצה והתחזה לאדם אחר. כמעט למותר ציין, שגם עבירות אלו בוצעו אגב שהיה בלתי חוקית בארץ.

4. כתב האישום האחרון שאותו צירף המשיב (ת"פ 6262-07-14, להלן: "**כתב האישום האחרון**"), מהווה פרק נוסף במסכת עבירות הרכוש: שתי פריצות לרכב בכוונה לגנוב, באותן שיטות שתוארו לעיל: עקירת כבלי התנעה, שבירת מנעול דלת הנהג, שבירת מתג ההנעה וכיו"ב. באחד משני האישומים בכתב אישום זה מדובר בפריצה בצוותא חדא עם אחר - אף זוהי נסיבה לחומרא.

5. בית משפט קמא [כב' השופט ב. שגיא], קבע כי מתחם הענישה בכתב האישום הראשון בגין כל האירועים, הן הפריצות, הן גניבות כלי הרכב והן כל ההתנהלות לאחר מכן, נע בין 15 ל-36 חודשי מאסר. בית המשפט שם דגש על כך שהמדינה לא ייחסה למשיב עבירות תעבורה ביחס לנהיגתו כמתואר לעיל, למעט עבירות של נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. מרוח הדברים עולה, כי בית המשפט ראה בכך נסיבה לקולא.

בכתב האישום השני נקבע מתחם ענישה שבין מאסר על תנאי לשישה חודשים בגין האישום הראשון, ומאסר בין חודש לשישה חודשי מאסר בגין האישום השני.

בכתב האישום האחרון נקבע מתחם ענישה שבין 10 ל-22 חודשי מאסר באישום הראשון, ובין 8 ל-18 חודשי מאסר באישום השני. בסופו של יום, נגזר עונש אחד בגין כל העבירות בכל כתבי האישום גם יחד, והועמד על 24 חודשי מאסר.

נגד המשיב היו תלויים ועומדים שני מאסרים על תנאי שהוטלו עליו באותו תיק עצמו, האחד בן 6 חודשים והשני בן 12 חודשים. בית משפט הפעיל אותם בחופף זה לזה ובמצטבר למאסר שהטיל, כך שסך הכל יהיה על המשיב לרצות 36 חודשי מאסר. כמו כן הוטלו על המשיב עונשי מאסר על תנאי לתקופות שונות בגין העבירות השונות המפעילות אותן.

6. על הענישה מערערת המדינה בפנינו - המדינה מלינה על המתחמים שנפסקו בגין כל אחד מהאירועים. לשיטתה, מדובר במתחמים נמוכים שאינם משקפים את חומרת העבירות. במתחמים שנקבעו יש סטייה ניכרת ממדיניות הענישה המקובלת במקרים מסוג זה, וכבר מטעם זה יש מקום להתערב. עוד מלינה המדינה על כך שבית המשפט בחר לגזור עונש כולל המדינה טוענת כי העונש הכולל אינו משקף את ריבוי המעשים, התנהלותו ה"רכושית" של המשיב, הפריצה השיטתית לכלי הרכב, התנהלותו ביחס לשוטרים וכל יתר הפרטים המתועדים בכתבי האישום.

באשר למיקומו של המשיב בתוך מתחמי הענישה - המדינה מצביעה על כך שמדובר ברצידיביסט, למשיב הרשעות קודמות באותו תחום, הוא ריצה כבר עונשי מאסר ושב לסורו. לפיכך היה מקום למקמו ברף הגבוה גם בתוך המתחמים שבית משפט קמא קבע, זאת לצד הטענה כי המתחמים בפני עצמם שגויים.

צירוף המתחמים שקבע בית המשפט ברף הנמוך יביא לתוצאה של 34 חודשי מאסר, על אחת כמה וכמה אימוץ הרף הגבוה. העתירה היא על כן להחמיר בענישה.

באשר למאסרים על תנאי - העתירה היא להפעילם במצטבר זה לזה.

7. בפי הסניגורית שני טיעונים מרכזיים: האחד - ההשתלשלות הדיונית בבית משפט קמא - איננו רואים להיכנס לפרטי הטיעון. די לנו בתקציר כדלקמן: היה ניסיון בבית משפט קמא להגיש ראייה חסויה. בסופו של דבר, חזר בו המשיב מעתירתו לחשיפת אותה ראייה - תעודה חסויה (ראה נספח ו' שורה תחתונה), שעל כן, בית המשפט לא נתן לכל השתלשלות הדברים הקשורה בראיה זו ביטוי בגזר הדין. יחד עם זאת, ייתכן, כך לטענת הסניגורית, שבית המשפט הושפע מהדברים בעת שגזר את דינו ואין מקום להתערב בשיקול דעתו על רקע זה.

הטענה הנוספת היא כי בית המשפט לא הקל עם המשיב יתר על המידה ויש להותיר את הענישה בעינה.

8. שקלנו טיעוני הצדדים ונראה לנו כי לא יכול להיות ספק בצדקתו של ערעור זה.

כדי להסיר את הנושא מעל הפרק, נתחיל דווקא בעניינה של הראייה החסויה: בסופו של דבר, חזר בו המשיב מבקשתו כי ראייה זו תיחשף בפני בית משפט קמא. הטיעון לעונש איננו כולל התייחסות אליה וגזר הדין אף הוא אינו כולל התייחסות אליה.

את שיקוליו של בית משפט קמא ואת התוצאה הסופית אליה הגיע יש לבדוק על סמך המצוי בפרוטוקול ולא על סמך נתון שבסופו של דבר לא הגיע לכלל מיצוי של ממש. חזקה על המשיב ששקל את צעדיו כאשר בחר, בסופו של יום, שלא לחשוף את הראייה. משכך איננו יכול להיבנות ממנה בעקיפין כפי שניסתה לטעון הסניגורית.

לפיכך, איננו מייחסים כל משקל לנושא זה ואת שיש לנו לומר, נאמר על בסיס היש ולא על בסיס האין.

9. מכאן לעבירות ולאישומים: בכתב האישום הראשון שאודותיו פורטו לעיל מיוחסות למשיב לא פחות מעשר עבירות - החל מכניסה לישראל שלא כחוק, עבור לגניבת רכב בצוותא, פריצה לרכב, ניסיון לגניבת רכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ועוד. מספרן הרב של העבירות מתעד מסכת עובדתית קשה, מתגלגלת, תרתי משמע, בעלת היבטי חומרה רבים מספור.

המשיב וחברו חברו יחד כדי לגנוב כלי רכב, לצורך זה נכנס המשיב לישראל ואת מטרתו ביצע בעקביות. המשיב פעל בוונדליזם כדי לגנוב את כלי הרכב והשחית את כל כלי הרכב שמדובר בהם בכתבי האישום שבפנינו. דרך התנהלותו לאחר גניבת כלי הרכב מעידה על חוסר מעצורים מוחלט, לא רק את מעצורי הרכב פירק המשיב, אלא שהוא עצמו התנהל בדרך חסרת מעצורים. לוונדליזם, הפריצות והנזקים לרכוש מתווספות גם העבירות הנוגעות

לעמידתו והתנהלותו מול השוטרים. ניתן היה לצפות שכאשר נתפס בכף על-ידי שוטרים, יעצור וישתף פעולה עם השוטרים שעצרו אותו, ולו בשל חוסר ברירה. לא כך נהג המשיב. רק לשם המחשה: השוטר בשטח כרז למשיב, הורה לו לעצור, הפעיל אורות מהבהבים - כל האמצעים שיכול היה לנקוט בהם. בתגובה נהג המשיב במהירות גבוהה, כמובן ללא רישיון וביטוח, כאשר הוא מהווה בנהיגתו סיכון לעוברי אורח במקום. בהמשך המשיב התנגש בכלי רכב. נס נעשה למשיב, לעוברי האורח ולשוטרים גם יחד בכך שהאירועים בכתב האישום הראשון לא הסתיימו בפגיעה של ממש בחיי אדם והסתכמו בנזק מאסיבי לרכוש.

לא בכדי פירטנו גם את הציוד הרב שנתפס ברכבים שגנב המשיב והשייך לו. מדובר במקצוען, זו פרנסתו, לשם כך הוא בא ארצה וכך הוא פועל.

10. בנסיבות אלה, לא נראה לנו שמתחם של 15 עד 36 חודשי מאסר נותן ביטוי הולם לעבירות כולן. המתחם צריך לעמוד, לשיטתנו, בכתב האישום הראשון, על 20 עד 40 חודשי מאסר. בתוך מתחם זה, תוך שאנו נותנים דעתנו למושכלת היסוד, לפיה, ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם המשיבים, אנו מעמידים את עונשו של המשיב על 24 חודשי מאסר בגין העבירות שיוחסו לו בכתב האישום הראשון.

11. באשר למתחמים בשני כתבי האישום הנוספים, איננו רואים להתעכב ולהתערב במתחמי הענישה בכתבי אישום אלה, הגם שגם בנושא זה יש ממש בטענת התביעה, כי המתחמים שקבע בית משפט קמא נמוכים מדי. מכל מקום, גם תוך אימוץ המתחמים של בית משפט קמא היה מקום להטיל בגין כל אחד מכתבי האישום עונש נפרד וכך אנו נוהגים.

בגין העבירות שיוחסו לו בכתב האישום השני אנו מטילים על המשיב שישה חודשי מאסר, בגין העבירות בכתב האישום האחרון - חמישה עשר חודשי מאסר.

כל העונשים שהטלנו יצטברו זה לזה, כך שסך הכל יהא על המשיב לרצות 45 חודשי מאסר.

לכך יש לצרף את המאסר על תנאי. לעניין זה איננו מקבלים את עתירתה של המדינה, להפעיל את שני עונשי המאסר על תנאי במצטבר זה לזה. אנו קובעים כי הפעלתם תישאר, כפי שקבע בית משפט קמא, קרי, בחופף זה לזה, אולם במצטבר לעונש המאסר אותו הטלנו בגין שלושת כתבי האישום - סך הכל יהא על המשיב לרצות בפועל 57 חודשי מאסר.

12. אנו ערים לפער שבין 36 חודשי מאסר שהטיל בית משפט קמא לבין העונש שהוטל על-ידינו, אולם, כפי שציטטה התביעה מפיו של כב' השופט אדמונד לוי ז"ל בהודעת הערעור: **"לא הפער בין העונשים הוא אשר אינו סביר, כי אם העונש שנגזר על המשיב בראשית מלכתחילה בבית משפט השלום"**.

13. לא מצאנו להתערב ברכיבי הענישה הנוספים והם יישארו בעינם.

ניתן והודע היום, ד' אדר התשע"ה, 23/02/2015, במעמד הנוכחים.

מרים סוקולוב, שופטת

ג'ורג' קרא, ס"נ

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד